

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 27/2019
20.02.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Џељаља Кадриу и др., због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 2. Кривичног законика и др., одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Милосављевића, адвоката Драгољуба Прокоповића, браниоца окривљеног Драгана Милосављевића, адвоката Дарка Прокоповића, браниоца окривљеног Ненада Митровића, адвоката Наде Путник Младеновић и бранилаца окривљених Џељаља Кадриу и Исе Мифтари, адвоката Горана Петронијевића и адвоката Снежане Милићевић поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К – По1 116/2015 од 11.06.2018. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 7/19 од 15.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 20.02.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених Александра Милосављевића, Драгана Милосављевића, Ненада Митровића, Џељаља Кадриу и Исе Мифтари, поднети због повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 4. Законика о кривичном поступку против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К – По1 116/2015 од 11.06.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 По1 7/19 од 15.05.2019. године, док се захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених у преосталом делу ОДБАЦУЈУ.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К – По1 116/2015 од 11.06.2018. године окривљени Џељаљ Кадриу, Иса Мифтари, Александар Милосављевић, Драган Милосављевић и Ненад Митровић, оглашени су кривим и то: окривљени Џељаљ Кадриу, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних

дела из члана 346. став 2. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од две године, због продуженог кривичног дела кријумчарење из члана 230. став 1. у вези члана 61. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од две године и новчана казна у износу од 800.000,00 динара и због продуженог кривичног дела недозвољена трговина из члана 243. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и шест месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од пет година, у коју се урачунава време проведено у притвору од 22.07.2015. године до 09.02.2016. године и на новчану казну у износу од 800.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од месец дана од дана правноснажности пресуде, те је одређено да ће суд уколико не плати новчану казну у наведеном року исту заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора, с тим да затвор не може бити дужи од једне године; окривљени Иса Мифтари, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 4. у вези става 2. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и шест месеци, због продуженог кривичног дела кријумчарење из члана 230. став 1. у вези члана 61. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и шест месеци и новчана казна у износу од 600.000,00 динара и због продуженог кривичног дела недозвољена трговина из члана 243. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и два месеца, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од четири године, у коју се урачунава време проведено у притвору од 22.07.2015. године до 18.12.2015. године и на новчану казну у износу од 600.000,00 динара коју је окривљени дужан да плати у року од месец дана од дана правноснажности пресуде, те је одређено да ће суд, уколико окривљени новчану казну не плати у наведеном року, исту заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора, с тим да затвор не може бити дужи од шест месеци; окривљени Ненад Митровић, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичног дела из члана 346. став 4. у вези става 2. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и шест месеци и због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 61. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и осам месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од три године у коју се урачунава време проведено у притвору од 22.07.2015. године до 06.11.2015. године и на мери забрана напуштања стана од 06.11.2015. године до 20.05.2016. године; окривљени Милосављевић Александар због продуженог кривичног дела недозвољена трговина из члана 243. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године у коју се урачунава време проведено у притвору од 22.07.2015. године до 19.08.2015. године и окривљени Драган Милосављевић, због кривичног дела недозвољена трговина из члана 243. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године у коју се урачунава време проведено у притвору од 22.07.2015. године до 19.08.2015. године. Окривљеном Ненаду Митровићу је на основу члана 85. КЗ, изречена мера безбедности забрана вршења позива радника Министарства унутрашњих послова Републике Србије у трајању од пет година од дана правноснажности пресуде с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања те мере. На основу члана 87. КЗ, према окривљенима Џељаљу Кадриу, Драгану Милосављевићу и Ненаду Митровићу изречена је мера безбедности одузимања предмета таксативно означених на странама 14, 15, 16. и 17. изреке првостепене пресуде. На основу

члана 230. став 3. и члана 243. став 5. КЗ од окривљеног Иса Мифтари су одузети предмети ближе наведени на страни 17, у ставу 2. и 3. изреке наведене пресуде. Окривљени су обавезани да на име трошкова кривичног поступка плате суду и то: окривљени Џељаљ Кадриу износ од 1.200.000,00 динара на име вештачења гласа, износ од 5.000,00 динара, на име финансијског вештачења и износ од 20.000,00 динара на име паушала, окривљени Иса Мифтари износ од 800.000,00 динара, на име вештачења гласа износ од 20.000,00 динара, на име паушала, окривљени Александар Милосављевић, износ од 300.000,00 динара, на име вештачења гласа, износ од 5.000,00 динара на име финансијског вештачења, износ од 20.000,00 динара на име паушала, окривљени Драган Милосављевић износ од 200.000,00 динара на име вештачења гласа, износ од 5.000,00 динара на име финансијског вештачења и износ од 20.000,00 динара на име паушала, окривљени Ненад Митровић износ од 7.600,00 динара на име трошкова сведока, износ од 391.500,00 динара на име нужних издатака и награде браниоца по службеној дужности и износ од 20.000,00 динара на име паушала, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудне наплате. На основу члана 423. став 1. и тачка 2. ЗКП, окривљени Александар Милосављевић и Драган Милосављевић су ослобођени од оптужбе да су извршили кривично дело удруживање ради вршења кривичног дела из члана 346. став 4. у вези става 2. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 7/19 од 15.05.2019. године, делимичним усвајањем жалби бранилаца окривљених Џељаља Кадриу, Исе Мифтари, Александра Милосављевића, Драгана Милосављевића и окривљеног Ненада Митровића и његовог браниоца, преиначена је првостепена пресуда у односу на окривљене Џељаља Кадриу и Ису Мифтари у погледу правне оцене дела и одлуке о казни, а у односу на окривљене Александра Милосављевића, Драгана Милосављевића и Ненада Митровића, у погледу одлуке о казни, тако што је другостепени суд радње окривљеног Џељаља Кадриу описане у ставу II изреке, првостепене пресуде за које је том пресудом оглашен кривим правно квалификовао као кривично дело кријумчарење из члана 230. став 1. КЗ, а радње окривљеног Исе Мифтари описане у ставу II изреке првостепене пресуде, за које је том пресудом оглашен кривим, правно квалификовао као кривично дело кријумчарење из члана 230. став 1. КЗ, па је другостепени суд окривљенима Џељаљу Кадриу, Иси Мифтари и Ненаду Митровићу, претходно утврдио појединачне казне затвора и то: окривљеном Џељаљу Кадриу, за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 2. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, задржао као правилно утврђену казну затвора у трајању од две године, за кривично дело кријумчарење из члана 230. став 1. КЗ, утврдио казну затвора у трајању од једне године и шест месеци и новчану казну у износу од 6.000,00 динара и за продужено кривично дело недозвољена трговина из члана 243. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, задржао као правилно утврђену казну затвора у трајању од једне године и шест месеци; окривљеном Иси Мифтари за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 4. у вези става 2. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, утврдио казну затвора у трајању од једне године и два месеца, за кривично дело кријумчарење из члана 230. став 1. КЗ, утврдио казну затвора у трајању од једне године и новчану казну у износу од 300.000,00 динара и за продужено кривично дело недозвољена трговина из члана 243. став 3. у вези

става 1. у вези члана 61. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим утврдио казну затвора у трајању од 10 месеци и окривљеном Ненаду Митровићу за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. у вези става 2. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим утврдио казну затвора у трајању од једне године и за продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 61. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим задржао као правилно утврђену казну затвора у трајању од једне године и осам месеци, па је окривљене осудио и то: окривљеног Џељаља Кадриу на јединствену казну затвора у трајању од четири године и шест месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 22.07.2015. године до 09.02.2016. године и на новчану казну у износу од 600.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од месец дана од правноснажности пресуде те је одређено да ће суд уколико окривљени не плати новчану казну у наведеном року исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да затвор не може бити дужи од једне године, окривљеног Ису Мифтари, на јединствену казну затвора у трајању од две године и шест месеци у коју се урачунава време проведено у притвору од 22.07.2015. године до 18.12.2015. године и на новчану казну у износу од 300.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од месец дана од дана правноснажности пресуде те је одређено да ће суд, уколико окривљени не плати новчану казну у наведеном року, исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да затвор не може бити дужи од шест месеци, окривљеног Ненада Митровића на јединствену казну затвора у трајању од две године и шест месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 22.07.2015. године до 06.11.2015. године и на мери забрана напуштања стана од 06.11.2015. године до 20.05.2016. године, окривљеног Александра Милосављевића на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 22.07.2015. године до 19.08.2015. године и окривљеног Драгана Милосављевића на казну затвора у трајању од осам месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 22.07.2015. године до 19.08.2015. године, док су у преосталом делу жалбе бранилаца окривљених Џељаља Кадриу, Исе Мифтари, Александра Милосављевића, Драгана Милосављевића и Ненада Митровића, као и жалба окривљеног Ненада Митровића, одбијене као неосноване, а првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости благовремено су поднели:

-бранилац окривљеног Александра Милосављевића, адвокат Драгољуб Прокоповић, због повреда закона из члана 485. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине првостепену пресуду у делу изреке под ставом III тач.1. и 5. као и у односу на изречену меру безбедности одузимања предмета и одлуку о трошковима кривичног поступка и другостепену пресуду у ставу 1. тачка 3) и у ставу 2. изреке и да одбаци оптужни предлог Тужиоца за организовани криминал због стварне и месне ненадлежности за гоњење окривљеног Александра Милосављевића за продужено кривично дело недозвољена трговина из члана 243. став 3. у вези става 1. у вези члана 61.

КЗ, и Виши суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал „прогласи стварно и месно ненадлежно за пресуђење у овом предмету према овом окривљеном за наведено кривично дело“, да одложи извршење правноснажне пресуде и окривљеном призна трошкове на име састава захтева за заштиту законитости у износу од 33.000,00 динара; бранилац окривљеног Александра Милосављевића, адвокат Драгољуб Прокоповић, поднео је и допуну захтева са предлогом за одлагање извршења правноснажне пресуде;

-бранилац окривљеног Драгана Милосављевића, адвокат Дарко Прокоповић, због повреда закона из члана 485. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине првостепену пресуду у делу изреке под ставом III тачка 4) као и у односу на изречену меру безбедности одузимања предмета и одлуку о трошковима кривичног поступка, да укине другостепену пресуду у ставу 1. тачка 4) и у ставу 2. изреке, те да одбаци оптужни предлог Тужиоца за организовани криминал због стварне и месне ненадлежности за гоњење окривљеног Драгана Милосављевића за кривично дело недозвољена трговина из члана 243. став 3. у вези става 1. КЗ и Виши суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал „прогласи стварно и месно ненадлежан за пресуђење у овом предмету према окривљеном за наведено кривично дело“, да одложи извршење правноснажне пресуде према окривљеном и окривљеном призна трошкове на име састава захтева за заштиту законитости од стране браниоца у износу од 33.000,00 динара;

-бранилац окривљеног Ненада Митровића, адвокат Нада Путник Младеновић, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 9), члана 15, члана 16. и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи или укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање као и да се извршење правноснажне пресуде одложи до доношења одлуке о захтеву за заштиту законитости;

-браниоци окривљених Џељаља Кадриу и Исе Мифтари, адвокат Горан Петронијевић и адвокат Снежана Милићевић, због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи побијане пресуде тако што ће ове окривљене ослободити од оптужбе да су извршили кривична дела која су им стављена на терет или да побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном или другостепеном суду на поновно суђење, као и да се у смислу члана 488. став 3. ЗКП, у односу на ове окривљене одложи извршење правноснажне пресуде.

Врховни касациони суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви поднети, те је по оцени навода изнетих у захтевима, нашао:

Захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Милосављевића у односу на повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1), тачка 7) и тачка 9), члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1) и тачка 2) ЗКП, браниоца окривљеног Драгана Милосављевића, у односу на повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1), тачка 7) и тачка 9) и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, браниоца окривљеног Ненада Митровића у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и бранилаца окривљених Џељаља Кадриу и Исе Мифтари у односу на повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1) и тачка 2) ЗКП, су неосновани, док су захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених у преосталом делу недозвољени у делу у коме оспоравају утврђено чињенично стање у правноснажној пресуди и истичу повреде закона које према одредби члана 485. став 4. ЗКП, не представљају разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, односно немају прописан садржај у делу где истакнуте повреде закона нису образложене.

Бранилац окривљеног Александра Милосављевића у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаном правноснажном пресудом на штету окривљеног повређен закон из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, наводима да се у конкретном случају ради о пресуђеној ствари са образложењем да је окривљени Александар Милосављевић за радњу која се односи на набављање 710 кг резаног дувана, 52 колета филтера за цигарете и 23 машинице за пуњење цигарета, што је примио од АА, оглашен одговорним правноснажном пресудом Прекршајног суда у Врању, Одељење у Бујановцу, за прекршај из члана 296. у вези члана 292. став 1. тачка 3) Царинског закона и осуђен на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, тако да окривљени за ову радњу извршења продуженог кривичног дела недозвољена трговина није могао бити оглашен кривим и осуђен побијаном правноснажном пресудом.

Изнете навода захтева за заштиту законитости Врховни касациони суд оцењује као неосноване имајући у виду да је првостепени суд када је у питању окривљени Александар Милосављевић, нашао да чињенице, које су обухваћене изреком правноснажне пресуде Прекршајног суда у Врању – Одељење у Бујановцу Пр 2496/15 од 29.09.2015. године, у суштини одговарају чињеницама наведеним у ставу III тачка 6. оптужног предлога Тужиоца за организовани криминал од 21.09.2015. године, оцењујући да се ради о пресуђеној ствари, због чега је ову радњу суд изоставио из чињеничног описа радње продуженог кривичног дела недозвољена трговина из члана 243. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, датог у ставу III изреке првостепене пресуде. Из изнетог произлази да окривљени Александар Милосављевић, а насупрот наводима захтева, побијаном правноснажном пресудом није ни оглашен кривим и осуђен за радњу описану у изреци цитиране пресуде Прекршајног суда у Врању, Одељење у Бујановцу, због чега су оцењени као неосновани наводи захтева браниоца окривљеног Александра Милосављевића да је побијаном правноснажном пресудом повређен закон из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Околност што је окривљени Александар Милосављевић за описану радњу оглашен одговорним у прекршајном поступку не указује да је правноснажном пресудом на штету окривљеног Драгана Милосављевића повређен закон из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, на

коју повреду се указује захтевом за заштиту законитости његовог браниоца, тиме што је оглашен кривим за кривично дело недозвољена трговина из члана 243. став 3. у вези става 1. КЗ, описано под тачком 4. став III изреке првостепене пресуде, која се односи на исте предмете извршења означене у цитираној пресуди Прекршајног суда у Врању, Одељења у Бујановцу – 710 кг резаног дувана, 52 колета филтера за цигарете и 23 машинице за пуњење цигарета, имајући у виду да се наведена пресуда Прекршајног суда односи на друго лице – Александра Милосављевића (брата окривљеног Драгана Милосављевића), те да су наведени предмети, како је то означено у изреци првостепене пресуде, пронађени приликом претреса у подрумском делу породичне куће Милосављевића. Из наведених разлога јасно произилази да окривљени Драган Милосављевић није за исту радњу осуђен и у прекршајном поступку те се самим тим не може радити о пресуђеној ствари како то неосновано истиче његов бранилац у поднетом захтеву.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, браниоци окривљених Александра Милосављевића и Драгана Милосављевића истичу да је суд повредио одредбе кривичног поступка у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца и у вези са тим наводе да је против ових окривљених вођен кривични поступак због продуженог кривичног дела недозвољена трговина из члана 243. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, за које су окривљени и оглашени кривим побијаном правноснажном пресудом, а за које кривично дело је прописана казна затвора од три месеца до три године, тако да Тужилац за организовани криминал није стварно и месно надлежан тужилац за кривично гоњење окривљених за наведено кривично дело у смислу одредаба члана 2. тачка 1), члана 3. и члана 4. став 1. Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела („Сл. гласник РС“, бр.42/2020...58/2004-др. закон, 45/2006...72/2011-др. закон, 101/2011 – др. закон и 32/2013).

Изнете наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Александра Милосављевића и Драгана Милосављевића, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Чланом 2. тачка 1) Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела („Сл. гласник РС“, бр.42/2020...58/2004-др. закон, 45/2006...72/2011-др. закон, 101/2011 – др. закон и 32/2013), прописано је да се тај закон примењује ради откривања, кривичног гоњења и суђења за кривична дела организованог криминала, а организовани криминал у смислу члана 3. став 1. тог закона, представља вршење кривичних дела од стране организоване криминалне групе или њених припадника. Под организованом криминалном групом из става 1. тог члана подразумева се група од три или више лица која постоји одређено време и делује споразумно у циљу вршења једног или више кривичних дела за која је прописана казна затвора од четири године или тежа казна, ради стицања, посредно или непосредно, финансијске или друге користи.

За поступање у предметима кривичних дела из члана 2. наведеног закона, надлежно је Тужилаштво за организовани криминал у смислу члана 4. став 1. наведеног закона.

Имајући у виду да је окривљенима Александру Милосављевићу и Драгану Милосављевићу оптужним предлогом Тужιοца за организовани криминал Кто 51/15 од 21.09.2015. године стављено на терет извршење кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 4. у вези става 2. КЗ, због постојања оправдане сумње да су били припадници организоване криминалне групе са циљем да ради стицања добити по унапред одређеним задацима и улогама у дужем временском периоду врше кривично дело кријумчарење из члана 230. став 2. у вези става 1. КЗ, за које се може изрећи казна затвора од четири године и тежа казна, као и да су као припадници организоване криминалне групе извршили продужено кривично дело кријумчарење из члана 230. став 1. и став 2. у вези члана 61. КЗ, то је очигледно да су у питању кривична дела организованог криминала у смислу члана 2. тачка 1. и члана 3. став 1. Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела, чиме је заснована стварна надлежност Тужилаштва за организовани криминал за кривично гоњење окривљених за наведена кривична дела сходно одредби члана 4. став 1. наведеног закона.

Сасвим је друго питање што је суд код доношења пресуде извршио преквалификацију и радње окривљеног Александра Милосављевића и Драгана Милосављевића правно квалификовао као кривично дело недозвољена трговина из члана 243. став 3. у вези става 1. КЗ, што је блаже по окривљене, тако да је наведена чињеница без утицаја на оцену поступања Тужιοца за организовани криминал као овлашћеног тужιοца.

Из изнетих разлога, неосновано се захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљених Александра Милосављевића и Драгана Милосављевића указује да је побијаним правноснажним пресудама на штету ових окривљених повређен закон из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП.

Према наводима захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Александра Милосављевића и Драгана Милосављевића, повреда закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, огледа се у томе што је другостепени суд на страни 14, образложења своје пресуде заузео став у погледу заступања оптужбе од стране Тужιοца за организовани криминал као овлашћеног тужιοца који, према наводима захтева не стоји.

Изнете наводе захтев браниоца окривљених Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Наиме, према одредби члана 420. став 1. ЗКП, пресуда се може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници.

Врховни касациони суд налази да је чињенични опис радње извршења наведених кривичних дела идентичан са оним из диспозитива оптужног акта, при чему у изреку

пресуде нису додате нове чињенице нити нова криминална количина у погледу предметних кривичних дела што би, евентуално, положај ових окривљених чинило тежим.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је оценио као неосноване наводе захтева бранилаца окривљених Александра Милосављевића и Драгана Милосављевића, којима се указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и посебно указује да се код испитивања прекорачења оптужбе не могу ценити ставови суда изнети у образложењу, већ само чињенични опис у изреци пресуде.

Браниоци окривљених Александра Милосављевића, Драгана Милосављевића, Џељаља Кадриу и Исе Мифтари, у захтеву указују да је побијана правноснажна пресуда донета уз учињену повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводима да се пресуда у односу на ове окривљене заснива на доказима на којима се не може заснивати. У вези са тим браниоци окривљених Александра Милосављевића и Драгана Милосављевића у захтеву истичу да су нижестепени судови користили случајни налаз из члана 164. ЗКП, који чланом 162. ЗКП, није прописан као посебна доказна радња за кривично дело недозвољена трговина из члана 243. КЗ за које су ови окривљени оглашени кривим побијаном правноснажном пресудом, а да при одређивању тајног надзора комуникација у односу на окривљеног Џељаља Кадриу нису постојали услови прописани чланом 161. став 1. и 2. и чланом 162. ЗКП, јер се у односу на кривична дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 2. КЗ, кријумчарење из члана 230. КЗ и недозвољена трговина из члана 243. КЗ, не може спроводити посебна доказна радња тајног надзора комуникације, због чега се прикупљени материјал о кривичном делу или учиниоцу који није био обухваћен одлуком о одређивању посебне доказне радње није могао користити у поступку јер се не односи на кривично дело из члана 162. тог законика у смислу члана 164. ЗКП.

Према наводима захтева браниоца окривљених Џељаља Кадриу и Исе Мифтари, аудио записи пресретнутих телефонских разговора и транскрипти сачињени на основу истих представљају незаконите доказе јер је посебна доказна радња тајни надзор комуникације према овим окривљенима одређена наредбом суда без образложеног предлога јавног тужиоца и то у ситуацији када није било законских разлога за њено спровођење, с обзиром на то да у тренутку доношења наредбе нису постојали основи сумње да се ради о организованој криминалној групи. Поред тога, према наводима захтева бранилаца ових окривљених наведена доказна радња није спроведена у складу са чланом 168. ЗКП, којом је прописано да се о спровођењу тајног надзора комуникације сачињавају дневни извештаји који се достављају суду, што у конкретном случају није учињено, нити је целокупна комуникација преведена на албански језик.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Александра Милосављевића, Драгана Милосављевића, Џељаља Кадриу и Исе Мифтари, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Посебна доказна радња тајни надзор комуникације предузета је и то: према окривљеном Џељаљу Кадриу на основу наредбе судије за претходни поступак Посебног

одељења Вишег суда у Београду – Пов – По1 2072/14 од 27.10.2014. године, наредби о проширењу исте од 15.12.2014, 20.01.2015, 23.01.2015, 11.02.2015. и 13.05.2015, као и наредбе о продужењу трајања ове посебне доказне радње од 26.01.2015. године и 27.04.2015. године, а према окривљеном Иси Мифтари на основу наредбе судије за претходни поступак Посебног одељења Вишег суда у Београду Пов По1 2419/14 од 01.12.2014. године, наредби о проширењу исте од 26.12.2014. године, 04.02.2015. године, 13.05.2015. године и 12.06.2015. године, те наредби о продужењу посебне доказне радње од 27.02.2015. и 27.05.2015. године.

По налажењу овога суда наредбе о одређивању посебне доказне радње тајни надзор комуникације према окривљенима Џељаљу Кадриу и Иси Мифтари донете су у складу са одредбама члана 166. и члана 167. ЗКП, на основу образложеног предлога јавног тужиоца при чему из истих произлази да су у време њиховог доношења били испуњени услови из члана 161. став 1. и 2. ЗКП, за одређивање наведене мере те да су дати разлози о чињеницама и околностима које указују на постојање основа сумње да су окривљени извршили кривична дела за која се могу одредити посебне доказне радње у смислу члана 162. ЗКП.

Имајући у виду напред изнето, Врховни касациони суд налази да је суд чињенично стање у погледу извршења кривичних дела Џељаља Кадриу и Исе Мифтари утврђивао на основу доказа прикупљених применом посебне доказне радње тајни надзор комуникације што се односи на целокупно поступање ових окривљених, па и у односу на кривично дело недозвољена трговина из члана 243. став 3. у вези става 1. КЗ, а како су радње окривљених Александра Милосављевића и Драгана Милосављевића директно повезане са радњама окривљених Џељаља Кадриу и Исе Мифтари, те као такве представљају јединствену целину, на који начин су и описане у изреци првостепене пресуде, то се доказима изведеним у односу на окривљене Џељаља Кадриу и Исе Мифтари утврђује чињенично стање које се односи и на радње свих окривљених (па и окривљених Александра Милосављевића и Драгана Милосављевића), у смислу њиховог заједничког поступања.

Неосновано се наводима захтева бранилаца окривљених Џељаља Кадриу и Исе Мифтари указује да посебна доказна радња тајни надзор комуникације према овим окривљенима није спроведена у складу са одредбом члана 168. ЗКП, којом је прописано да се о спровођењу тајног надзора комуникације сачињавају дневни извештаји, што у конкретном случају није учињено, јер наведена законска одредба предвиђа да ће се дневни извештај о спровођењу наведене посебне доказне радње заједно са прикупљеним снимцима комуникације доставити само на захтев судије за претходни поступак или јавног тужиоца који то у конкретном случају у наведеном периоду нису тражили.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да су неосновани наводи захтева бранилаца окривљених Александра Милосављевића, Драгана Милосављевића, Џељаља Кадриу и Исе Мифтари којима се указују да се побијана правноснажна пресуда заснива на незаконитим доказима и да је иста донета уз учињену повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

По налажењу овога суда браниоци окривљених Џељаља Кадриу и Исе Мифтари наводима захтева којима се формално позивају на одредбу члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, истичући да транскрипти телефонских комуникација нису у целости преведени на албански језик у суштини указују на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 5) ЗКП, која није разлог због којег окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 1) и тачка 2) ЗКП, бранилац окривљеног Александра Милосављевића у захтеву за заштиту законитости истиче да кривичноправни догађај описан у ставу III тачка 5. изреке првостепене пресуде не представља свршено кривично дело недозвољена трговина из члана 243. став 3. у вези става 1. КЗ, већ да је у питању покушај тог кривичног дела који није кажњив, имајући у виду да је окривљени Александар Милосављевић резани дуван у означеној количини само наручио од окривљеног Џељаља Кадриу, али да исти није преузео, јер је он одузет од осуђеног Александра Стефановића од стране Полицијске управе Врање, којим наводима бранилац у суштини указује да наведено дело за које је окривљени оптужен и оглашен кривим правноснажном пресудом није кривично дело.

Изнете наводе захтева браниоца окривљеног Александра Милосављевића, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Радња извршења кривичног дела недозвољена трговина из члана 243. став 1. КЗ, алтернативно је прописана и иста може да се састоји у: набављању робе или других предмета у већој вредности у сврху продаје, бављењу у већем обиму трговином или посредовањем у трговини или у бављењу заступањем организација у унутрашњем или спољнотрговинском промету робе и услуга. За сва три облика радње извршења карактеристично је да се предузимају неовлашћено, тј. без дозволе надлежног органа. Тежи облик дела из става 3. постоји у случају када се неовлашћено продаје, купује или врши размена робе или предмета чији је промет забрањен или ограничен.

Према чињеничном опису радње извршења датог у ставу III тачка 5. изреке првостепене пресуде окривљени Александар Милосављевић је заједно са окривљеним Џељаљом Кадриу немајући овлашћења за трговину купио (набавио) у сврху продаје већу количину и у већој вредности резаног дувана чији је промет ограничен у смислу члана 45. и 66. Закона о дувану, што је управо једна од алтернативно прописаних радњи извршења кривичног дела недозвољена трговина из члана 243. став 3. и у вези става 1. КЗ.

Како је за постојање кривичног дела недозвољена трговина из члана 243. став 1. КЗ довољно да је извршилац набавио робу или друге предмете у већој вредности у сврху продаје, при чему није неопходно да је ту робу и фактички преузео, то су оцењени као неосновани наводи из захтева браниоца окривљеног Александра Милосављевића да се у радњама овог окривљеног описаним у ставу III тачка 5. изреке првостепене пресуде не стичу законска обележја свршеног кривичног дела недозвољена трговина из члана 243. став 3. у вези става 1. КЗ.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Милосављевића неосновано указује да је правноснажном пресудом повређен закон из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Самим тим, неосновано је истицање о захтеву браниоца окривљеног да је правноснажном пресудом повређен закон из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Врховни касациони суд налази да су неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Ненада Митровића, да је побијаном правноснажном пресудом на штету окривљеног повређен закон из члана 439. тачка 1) ЗКП, тиме што у изреци првостепене пресуде није наведено да ли је окривљени био свестан или је био дужан или је могао бити свестан да је његово дело забрањено.

Врховни касациони суд налази, а насупрот наводима захтева браниоца окривљеног Ненада Митровића да су у чињеничном опису кривичних дела за која је овај окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом – кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 4. у вези става 2. КЗ, описано у ставу I изреке и продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 61. КЗ, описано у ставу II изреке, означене све чињенице и околности које чине законска обележја ових кривичних дела и то како објективна која се односе на радњу извршења тако и субјективна која се тичу психичког односа окривљеног према извршеном делу и то да је окривљени био урачунљив, свестан свога дела и његове забрањености и да је хтео његово извршење.

Из изнетих разлога, оцењени су као неосновани наводи захтева браниоца окривљеног Ненада Митровића да је побијаном правноснажном пресудом на штету овог окривљеног повређен закон из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Према наводима захтева браниоца окривљених Џељаља Кадриу и Исе Мифтари, чланом 346. КЗ, прописано је да је за постојање кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела неопходно да се организује група односно да се припада групи која има за циљ вршење кривичних дела за која се може изрећи казна затвора од три године или тежа казна, због чега окривљени у конкретном случају, по ставу браниоца, нису могли бити оглашени кривим да су се удружили ради извршења једног кривичног дела јер закон прописује да се за постојање овог кривичног дела организована криминална група оснива ради вршења неодређеног броја кривичних дела, а не само једног.

Изнете наводе захтева којима браниоци окривљених Џељаља Кадриу и Исе Мифтари указују на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Радња извршења кривичног дела из става 1. члана 346. састоји се у организовању групе која има за циљ вршење кривичних дела за које се по закону може изрећи казна затвора од три године или тежа казна. Тежи облик дела из става 2. тог члана разликује се од основног у погледу тога што се организује организована криминална група којом се у

смислу члана 112. став 35. КЗ сматра група од три или више лица, која постоји одређено време и делује споразумно у циљу вршења једног или више кривичних дела за која је прописана казна затвора од четири године или тежа казна, ради непосредног или посредног стицања финансијске или друге користи. Радња извршења овог кривичног дела из става 4. члана 346. КЗ, представља само припадање организованој криминалној групи.

Из цитираних законских одредби произлази да се код кривичног дела из члана 346. став 2. КЗ, организована криминална група организује ради вршења неодређеног броја кривичних дела, а да из чињеничног описа дела у ставу I изреке првостепене пресуде произлази да је окривљени Џељаљ Кадриу организовао организовану криминалну групу са циљем стицања добити, чији је припадник, између осталих, постао и окривљени Иса Мифтари, те је очигледно да је у конкретном случају циљ организоване криминалне групе био да врши кривична дела кријумчарење из члана 230. став 1. КЗ, за које се може изрећи казна затвора од четири године или тежа казна, у неодређеном броју случајева, због чега се у радњама окривљеног Џељаља Кадриу описаним у цитираном делу изреке првостепене пресуде стичу законска обележја кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 2. КЗ, а у радњама окривљеног Исе Мифтари законска обележја кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 4. у вези става 2. КЗ, при чему је за постојање овог кривичног дела без утицаја околност што су окривљени откривени интервенцијом полиције и правноснажном пресудом оглашени кривим због извршења само једног кривичног дела кријумчарење из члана 230. став 1. КЗ.

Из изнетих разлога, неосновано се захтевом бранилаца окривљених Џељаља Кадриу и Исе Мифтари правноснажна пресуда побија због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Браниоци окривљених Џељаља Кадриу и Исе Мифтари, у захтеву за заштиту законитости наводе да је побијаном правноснажном пресудом на штету окривљених повређен закон из члана 439. тачка 2) ЗКП, из разлога што кривично дело кријумчарење из члана 230. став 1. КЗ извршено у групи, за које дело су окривљени оглашени кривим правноснажном пресудом, у себи конзумира кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. КЗ, тако да окривљени у конкретном случају нису могли бити оглашени кривим и осуђени за оба наведена кривична дела, већ, евентуално, само за кривично дело кријумчарење.

У чињеничном опису датом у изреци првостепене пресуде наведена су сва законска обележја кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 2. КЗ (за које је оглашен кривим окривљени Џељаљ Кадриу), односно кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 4. (за које је оглашен кривим окривљени Иса Мифтари) у вези става 2. КЗ, и кривичног дела кријумчарење из члана 230. став 1. КЗ, за које су ови окривљени оглашени кривим правноснажном пресудом, а по налажењу овога суда, биће кривичног дела кријумчарење из члана 230. став 1. КЗ, не обухвата радњу кривичног дела удруживање ради вршења кривичног дела из члана 346. КЗ, па следствено томе, а насупрот наводима захтева бранилаца ових окривљених, између тих кривичних дела не постоји привидни идеални стицај по основу консумпције. Стога се

наводи захтева бранилаца окривљених Џељаља Кадриу и Александра Милосављевића да је правноснажном пресудом на штету окривљених повређен закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, оцењују као неосновани.

У захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљених Џељаља Кадриу и Исе Мифтари наводи се да се у радњама окривљених описаним у ставу III изреке првостепене пресуде не стичу законска обележја продуженог кривичног дела недозвољена трговина из члана 243. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, већ кривичног дела кријумчарење из члана 230. став 1. КЗ, пошто су према чињеничном опису дела из изреке пресуде окривљени робу преносили преко административне линије користећи алтернативне путне правце, који повезују подручје централног дела Републике Србије са Аутономном покрајином Косово и Метохија, без евидентирања код надлежних царинских и пореских органа, на који начин је, према ставу бранилаца, учињена повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, подношење овог ванредног правног лека дозвољено је окривљеном преко браниоца, међутим, када се има у виду да су окривљени Џељаљ Кадриу и Иса Мифтари правноснажном пресудом оглашени кривим због по једног продуженог кривичног дела недозвољена трговина из члана 243. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ (за које је прописана казна затвора од три месеца до три године („Службени гласник РС“ бр. 85/05)), а не због извршења кривичног дела кријумчарење из члана 230. став 1. КЗ (за које је прописана казна затвора од шест месеци до пет година и новчана казна („Службени гласник РС“ бр. 85/05)), што је повољније по окривљене, то би у овом смислу испитивање правноснажне пресуде било на штету окривљених. С обзиром на то да бранилац није овлашћен да предузима радње (па и да подноси захтев за заштиту законитости) на штету окривљеног у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев бранилаца окривљених Џељаља Кадриу и Исе Мифтари у овом делу оценио недозвољеним.

Браниоци окривљених Александра Милосављевића и Драгана Милосављевића у захтевима за заштиту законитости истичу да Виши суд у Београду, Посебно одељење није био стварно и месно надлежан за суђење у овом предмету, јер је за кривично дело недозвољена трговина из члана 243. у вези става 1. КЗ прописана казна затвора од три месеца до три године и да стога не представља кривично дело организованог криминала у смислу члана 2. тачка 1) и члана 3. став 1. Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела, којим наводима браниоци указују да је побијану правноснажну пресуду донео стварно ненадлежан суд и да је на тај начин правноснажном пресудом учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 2) ЗКП.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног Ненада Митровића наводи да је изрека првостепене пресуде неразумљива, што представља повреду закона из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП; затим да је изрека првостепене пресуде противречна сама себи и разлозима пресуде и да у пресуди нису наведени разлози о чињеницама које су предмет доказивања, док се захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљених Џељаља

Кадриу и Исе Мифтари истиче да нижестепени судови нису дали разлоге у погледу постојања организоване криминалне групе, односно нису навели какав је био план деловања групе, које су улоге чланова групе, да ли је постојао претходни договор, на који начин је окривљени Џељаљ Кадриу издавао налоге припаданицима групе, а окривљени Иса Мифтари поступао по тим налозима, те да ли су, на који начин и у ком износу ови окривљени прибавили финансијску или другу корист. Наведени недостаци пресуде на које захтевима указују браниоци окривљених Ненада Митровића, Џељаља Кадриу и Исе Мифтари, прописани су као повреда закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Осталим наводима захтева за заштиту законитости и то: браниоца окривљеног Александра Милосављевића да се кривичноправни догађај описан у ставу III тачка 1. изреке првостепене пресуде уопште није десио јер овај окривљени дана 23.11.2014. године од окривљених Џељаља Кадриу и Исе Мифтари, није примио било какву количину резаног дувана, јер их он не познаје нити је био члан њихове организоване криминалне групе тако да све што је овом окривљеном стављено на терет оптужбом у овом кривичном поступку није доказано; браниоца окривљеног Ненада Митровића, да у овом кривичном поступку није утврђено којим конкретним радњама је окривљени злоупотребио службени положај и какву корист је прибавио себи или другом, да из изведених доказа не произлази да је окривљени Ненад Митровић, преносио информације до којих је дошао као полицијски службеник окривљеном Џељаљу Кадриу, нити да је имао било какве везе са организованом криминалном групом и да је суд погрешно утврдио да је овај окривљени запослен као службеник дежурне службе у Полицијској станици Прешеву као и бранилаца окривљених Џељаља Кадриу и Исе Мифтари да суд узима у обзир само поједине делове телефонске комуникације из којих се не може закључити да су окривљени извршили кривично дело за које су оглашени кривим правноснажном пресудом, по налажењу овога суда браниоци окривљених цене изведене доказе и износе сопствене чињеничне закључке који су другачији од оних утврђених у побијаним правноснажним пресудама, чиме се правноснажне пресуде побијају због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног Ненада Митровића, указује и на повреду закона из члана 15. и 16. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 2), тачка 5) и тачка 11), члана 438. став 2. тачка 2) и чл.15. и 16. ЗКП, нити због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној одлуци, то је Врховни касациони суд захтеве за заштиту законитости бранилаца окривљених Александра Милосављевића, Драгана Милосављевића, Ненада Митровића, Џељаља Кадриу и Исе Мифтари, овом делу оценио као недозвољене.

Браниоци окривљених Александра Милосављевића, Драгана Милосављевића, Џељаља Кадриу и Исе Мифтари у захтевима за заштиту законитости истичу да је

побијаном правноснажном пресудом одлуком о кривичној санкцији на штету ових окривљених повређен закон из члана 439. тачка 3) ЗКП, а бранилац окривљеног Ненада Митровића да је правноснажном пресудом прекорачена оптужба и да је тиме учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, али не образлажу у чему се састоје истакнуте повреде закона.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона, подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају браниоци окривљених Александра Милосављевића, Драгана Милосављевића, Ненада Митровића, Џељаља Кадриу и Исе Мифтари, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости поред осталог истичу повреде закона, због којих је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца. Међутим, у образложењу захтева не наводе у чему се ове повреде састоје, па како Врховни касациони суд правноснажну одлуку, односно поступак који је претходио њеном доношењу испитује само у оквиру разлога, дела и правца побијања, који су истакнути у захтеву, у смислу члана 489. став 1. ЗКП, и није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледају повреде закона на које се захтевима указује, то је оцењено да захтеви бранилаца окривљених Александра Милосављевића, Драгана Милосављевића, Ненада Митровића, Џељаља Кадриу и Исе Мифтари у овом делу немају законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) и тачка 3) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић